

Met de Zon in de Zeilen

Met de Zon in de Zeilen

Benoit Vanden Haute

Schrijver: Benoit Vanden Haute

Coverontwerp: Foto genomen te Slavkovský les, Tsjechie door
toevallige passant.

Illustraties: Cedric Vanden Haute

ISBN: 9789464181692

© Benoit Vanden Haute

Proloog

Anderhalve maand voor vertrek.

Het raamwerk is gesmeed!

Het plan is klaar, het kader is gecreëerd. Binnenkort zien we hoe de felgekleurde stukjes fragiel glas in dat raamwerk zullen passen. En als ze passen, zullen de kleuren dan nog fel en helder zijn?

Er is nog wat tijd om kleine aanpassingen te doen, de grote lijnen echter liggen vast.

Het ziet er naar uit dat ik enkel in maanden zal rekenen, niet meer in uren of dagen. Een maand om naar Zweden te fietsen, een maand naar de Noordkaap,...

Hoeveel verschillende stukjes glas er in het raamwerk zullen passen en welke kleuren het zullen zijn, weet ik nog niet.

De voorbereiding verloopt wat hobbelig en ik moet eerlijk zeggen, ook wat nonchalant.

Ik zou al dagelijks op de fiets moeten zitten, om te trainen maar allerlei flauwe excuses houden me er van weg. Elmo, de brave Golden Retriever waar ik op dit ogenblik voor zorg is het populairste excuus. Regenweer en winterse kou vullen de lijst aan. Hier en daar is al wat materiaal verzameld dat ofwel weg moet ofwel bagage wordt. Daarnaast is er heel, heel veel waarover nog beslist moet worden.

Diezelfde wanorde zit ook in mijn hoofd. Naast de prullaria moet ook over elke passage, elk onderdeel van mijn leven beslist worden.

De beslissing om dit avontuur te beginnen was eenvoudig. Daarna werd het moeilijker. Als gevolg zijn het aantal beslissingen dat moet genomen worden bijna niet te overzien. Bijvoorbeeld: De ruggengraat én achilleshiel van mijn plan is het verhuuren van mijn

appartement. Dit geeft me een duurzaam reisbudget. Heel eenvoudig, lijkt het. Maar aan wie zal ik verhuren? Voor hoeveel? Met Immo-kantoor of rechtstreeks? Gemeubeld of niet?

En mijn piano, waar moet die heen? Dat wordt nog een verhaal op zich.

Verhuur ik mijn garage erbij, of heb ik die nodig om mijn eigen materiaal te stockeren? Blijft mijn domicilie hier of niet?

Al deze twijfels en uitgestelde beslissingen hebben als gevolg dat ik nog geen concrete reisvoorbereiding heb. Ik vertrek langs de noordzeeroute (Eurovelo 12), richting het noorden. Als eerste zal ik door Nederland fietsen, hier ga ik er van uit dat ik mijn weg wel zal vinden. Het stukje Duitsland om in Denemarken te geraken lijkt het avontuur echt in te luiden, want daar zal ik alles moeten ontdekken. Daarna volgt Zweden, die reisgids ligt al klaar.

Ik heb er geen idee van wat er me te wachten staat. Reizen per fiets is een volledig nieuwe ervaring. Het beetje ervaring die ik heb komt van Couchsurfing en mijn vorige solo-roadtrips.

Couchsurfing is een heerlijk platform van en voor reizigers. Wanneer je thuis bent kunnen reizigers je een verzoek sturen om bij je te overnachten. Via een betrouwbaar online platform met duidelijk profielen, kun je de reizigers onderdak bieden, vaak gepaard met een gezellige babbel tijdens een ontspannen lunch. Hoe meer je het gebruikt hoe meer referenties je verzamelt en hoe makkelijker je zelf onderdak zult vinden. Een gelijkaardig platform is Warmshowers, deze focust zich op fietsreizigers.

Voorlopig komt alle andere kennis en informatie van het internet. Een stuk van het echte avontuur wordt wel wat afgeknabbeld door de directe bereikbaarheid via het internet. En dit vormt een dilemma: reizen om van alle communicatie tot rust te komen maar ook reizen met de smartphone in de hand om te navigeren, bezienswaardigheden te vinden, gastgezinnen te contacteren,...

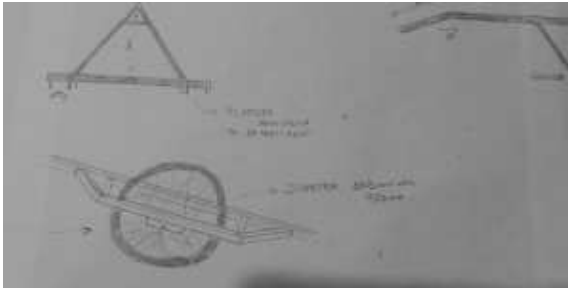
Het plan

Er is altijd een plan en soms ook een schets.

Reizen, dat was het plan. Net zoals dat in elk Tinderprofiel vermeld hoort te staan: ♡ reizen.

Lang reizen, ver reizen en veel reizen zonder al te veel van de flink verdiende -verder niets opbrengende- spaarcentjes te verkwanselen. Dat varkentje mag nog niet aan gruzelementen want 'je hebt dat nodig voor later'.

Na heel wat virtuele omzwervingen, stootte ik op het idee van een op zon aangedreven fiets. Beelden van de sun trip, een uitdagende race van Frankrijk naar China op een fiets met zonnepanelen, was de initiële inspiratiebron. Dat leek me wel wat, afstanden afleggen met een elektrische fiets, al rijdend de batterij opladen, en met wat geluk misschien zelfs puur op de kracht van de zon. Een met zonnepanelen uitgeruste trailer heeft bovendien heel wat opbergmogelijkheden voor reismateriaal... En zo volgde al snel een schets.

Schets door donkeytrailers.com

Er werd van alles geschetst. Allerlei vormen van trailers, allerlei mogelijke routes, allerlei creatieve budgetten. Aanhangwagens die op caravans leken en fietsen met drie wielen. Routes naar

eilanden en langs kusten. Tot het punt waar bijna alles weer geschraapt werd tot enkel één vaag plan en een heel duidelijke trailer overbleven.

Mijn fiets krijgt een sterke elektrische motor en wordt voorzien van tassen voor en achter. Achter de fiets komt een aanhangwagen met als meest opvallende kenmerk de zonnepanelen die mij en mijn fiets van elektriciteit voorzien. Onder die zonnepanelen ligt dan al mijn bagage, er gaat onder andere een opvouwbare kajak mee en mijn freedive uitrusting. Dat lijkt in eerste instantie wat overdreven, maar een pure fietsreis wil ik niet maken. De fiets is mijn transportmiddel, daarnaast wil ik graag mijn liefde voor watersporten blijven uitoefenen.

Ik heb berekend dat ik duizend kilometer in veertien dagen kan fietsen. Dat komt op honderd kilometer per dag met voldoende tijd om me te laten gaan in andere activiteiten. Per maand zou ik tweeduizend km kunnen afleggen.

Er gaat ook een tentje mee, want wildkamperen lijkt me wel wat.

Het einde, het midden en het begin.

Even een vooruitblik, zeven maanden onderweg

De laatste zeven maanden zijn voorbij gevlogen.

Ik vertrok op 1 april, zonder goed te weten wat me te wachten stond. Daarmee stortte ik ook iedereen die me dierbaar was in diezelfde onzekerheid.

Ik had een lijn getekend op de kaart van Europa, met enkele checkpoints op duizenden kilometers van elkaar. Dat ik uiteindelijk zonder extra inspanningen elk checkpoint bereikte binnen enkele dagen van de planning, verbaasde me ontzettend hard. En dat ik ondertussen ook nog eens op fantastische plekken kon duiken of kajakken. En zoveel dolenthousiaste mensen zou tegen komen. Formidabel, echt geweldig!

Het laatste checkpoint – El Grande Finale – was een klein kustdorpje aan de Costa Brava. La Fosca, waar we met de hele familie twee jaar geleden een heerlijke herfstvakantie hadden beleefd. Nu had ik mijn hele trip hierop afgestemd. Na bijna 7 maanden fietsen was het de bedoeling hier te belanden, terwijl het gehele gezelschap met het vliegtuig zou arriveren. De dag voor hun aankomst was ik al op 10 km genaderd, dus dat zat helemaal snor.

Deze vakantie was het enige dat vast stond. Al grappend kreeg ik af en toe de reactie: *'Om vanuit België in Spanje te geraken, fietst hij over de poolcirkel!'*

Dit avontuur samenvatten is gekkenwerk. Wat zeker is, is dat ik een almachtige beschermengel had die niet van mijn zijde week. Daar waren we dan, de hele familie verzameld, mijn broer Cedric, pa en ma waren mij eerder al eens tegemoet gekomen, maar voor mijn grootste fan, idool en petekind Elias, zijn broer Felix en hun mama, was het de eerste keer in lange, lange tijd. Het weerzien was explosief. Het was met veel enthousiasme en zo veel warmte dat de zon zich wel een tweederangsster moest voelen.

We kenden er onze weg al, aan de Costa Brava, en hadden dus alle tijd om volop te genieten op terras, in de zee en op het strand. De dagen waren intens en vlogen voorbij.

En nu?

Ook al liep het oorspronkelijke plan nu ten einde, deze trip was nog lang niet voorbij. Mijn eerste plan was om aansluitend richting Zuid-Amerika te trekken. Maar dat gaat voorlopig niet door. In Riga, een 6500 km geleden kwam ik immers tot de vaststelling dat er in Europa nog zoveel te zien is! Zoveel dat een tweede toer door Europa vanzelfsprekend werd. Vandaar het nieuwe plan: Ik volg de zee!

Richting het zuiden langs de Middellandse Zee, naar warmere oorden voor de winter. Daarna de Middellandse Zee inwisselen voor de Atlantische Oceaan, gaandeweg naar het noorden in de hoop om tijdens de lente door Groot-Brittannië te kruisen, aan de verkeerde kant van de weg.

En als dit plan overeind blijft dan reis ik vermoedelijk ergens rond juni door België.

Brief aan het thuisfront

Dag 15, km 1204

Eergisteren ben ik Denemarken binnen gereden. Er werden mij de shelters aangeraden, gratis kampplekken voor fietsers en stappers. Met de auto of camper kun je er vaak niet geraken. Echt zomerse overnachtingen zijn het niet want dankzij een strak oostenwindje ligt de gevoelstemperatuur hier rond het vriespunt – ook tijdens het fietsen.

Na twee weken onderweg had ik voor het eerst geen slaapplek gevonden, dus deze shelters kwamen verrassend goed uit.

Om mijn basiskennis Deens op te bouwen wilde ik in dit gelukkige scandinavelandje couchsurfing of warmshowers gebruiken. Helaas werkt dat dezer dagen niet zo goed. De eerste twee weken gingen door Nederland en Duitsland en daar had ik elke nacht onderdak aangeboden gekregen. Zouden de Denen iets minder ontvankelijk zijn? Mij lijkt de paasvakantie eerder de hindernis. Want couchsurfers zijn mensen die graag reizen en wat doen zulke mensen als zich een vakantie aanbiedt?

Ik wilde graag twee dagen in Esbjerg blijven, niet omdat het zo'n charmerende stad is, maar omdat mijn benen wat vermoeid waren.

Hier in het havenstadje genoot ik van een vuile schnitzel met frieten en wazige groenten uit de populaire fastfoodtent 'Alladin Grillen'.

Regelmatig wordt je geduld op de proef gesteld wanneer je een aanvraag stuurt om bij iemand te overnachten. Vaak komt dat door onduidelijke communicatie. Ik had geen haast om een slaapplek te vinden, omdat een halve afspraak me onderdak zou

kunnen bieden. Terwijl ik met mijn fiets op een pleintje wachtte op een reactie die niet zou komen, werd ik uitgenodigd voor een pint in een donkere pub met drie schotten die elk meer dan twee benen nodig hadden om overeind te blijven. Die Schotten - echte zeemannen- dachten me een lege cabine aan boord van hun schip te kunnen geven, maar we geraakten niet voorbij de security. Ik bedankte voor het schrale bier en de uitnodiging en fietste bij gebrek aan slaapplek via mijn gps naar een nabijgelegen shelter. Dat ging via een bosweggetje, dat overdag met een gewone fiets al wat ongemakkelijk bolt. Met de zon onder de horizon gezakt en het paadje smaller en hobbeliger geworden, is de uitdaging compleet. De beloning? Aankomst bij een prachtig kampement. Een viertal shelters, overdekte picknicktafel en een deftig toilet op een veldje ernaast. Deze keer dus geen putje graven.

Over mijn passage door Duitsland kan ik kort zijn: vriendelijke mensen, vele polders en onnoemelijk slechte fietspaden. Vaak was mijn snelheid beperkt tot 10km/u.

Gisteren heb ik mijn verbruik bekeken. Voor een 100-tal km - die doe ik dagelijks - zit ik aan 24Ah ($A \cdot V = \text{Watt}$) dus $24 \cdot 48 = 1152$ Wattuur. Mijn batterij is 16Ah / 768watt/u. Als je het vergelijkt met een doorsnee elektrische fiets, dan zou je 3 batterijen bij moeten hebben, of 2 keer stoppen om op te laden.

Tussen 11u & 15u, laadt de batterij meer op dan ik kan verbruiken tijdens het fietsen. Dus buiten die uren moet ik opletten, meestal fiets ik dan aan minimum vermogen. Ik verbruik meer dan mijn batterij geeft, zonder bij te laden aan het stopcontact. Dit wil zeggen dat mijn energie volledig uit de zon komt. Langzaam aan krijg ik de bevestiging dat het hele systeem met zonnepanelen uitstekend werkt.